

James Delingpole: Londýn skončil. Zabili ho Boris Johnson, Sadiq Khan a koronavírus

- CZ24 News | 7. srpna 2020

VELKÁ BRITÁNIE: Londýn skončil. Toto je záver devastujúcej analýzy môjho obľúbeného politického komentátora Allistera Heatha, s ktorým som ochotný súhlasiť.

Píše: „Kapitál upadá a obchodný model je zničený zmenami v správaní, ktoré sa už nikdy nemusia zvrátiť.“ To zodpovedá mojim vlastným pozorovaniam, keď som sa pred pár týždňami vrátil do mesta pre test na koronavírus. Bol som testovaný na veliteľstve čestnej delostreleckej rotu v centre Londýna v ulici, ktorá vyzerala ako scéna z filmu O 28 dní. Londýnska finančná štvrť, ktorá tvorí asi 3,5% celkového hospodárstva Spojeného kráľovstva, bola opustená.

Keby to bolo počas vrcholu blokády, nebol by som prekvapený. Scenár mesta duchov sa však objavil po jej oficiálnom ukončení. Mestské firmy, ktoré mohli trvať na tom, aby sa ich zamestnanci vrátili do kancelárie, boli zjavne spokojné, keď ľudia zostali doma a pracovali na diaľku. Čo spočiatku vyzeralo ako dočasné opatrenie sa stáva novou normou.

Ako hovorí Heath, „čím dlhšie pracovníci zostanú doma, tým menej je pravdepodobné, že sa niekedy úplne vrátia.“ Skutočne. Ak ste zamestnávateľom, ktorý chce znížiť náklady, prečo platiť režijné náklady na prenájom a vykurovanie kancelárií, keď vaši zamestnanci môžu rovnako efektívne pracovať z domu? Existuje len jeden dôvod, prečo Londýn môže manipulovať so statnými cenami nehnuteľností a hodnotami prenájmov. Je to miesto, kde je práca. Približne 22% britskej ekonomiky má sídlo v Londýne. Pracovníci platia, aby mohli bývať primerane blízko kancelárie, pretože to šetrí čas na dochádzanie. Ale ak kancelária už neexistuje, prečo by chceli žiť v stiesnenom, znečistenom, nákladnom meste zločinu, keď za oveľa menej peňazí môžu žiť v kraji s väčšími izbami a záhradou?

Ďalším dôvodom, prečo ľudia radi žijú vo veľkomeste, najmä keď sú mladší, je mestský ruch: kluby, bary, reštaurácie, koncentrácia potenciálnych sexuálnych partnerov. Ale ak zmiznú pracovné strediská, pracovníci tiež, čo zasa povedie k menšiemu počtu zákazníkov pre krčmy a kluby a k špirále úpadku. Londýn by sa potenciálne mohol stať ďalším Detroitom. Kedysi obrovská a prosperujúca metropola sa stane nepotrebnou úmrťou jej hlavných odvetví.

Potom je samozrejme v Londýne ďalší faktor: starosta Sadiq Khan. Keby to bol apokalyptický film, napríklad The Omega Man, Khan by bol vodcom zlých mutantov, ktorí prevzali mesto po tom, čo všetci ľudia zmizli a zostal iba Charlton Heston.

Cynický, zameraný na rasovú tematiku, politicky korektný, proti prosperite a slobode je Khan znakom fenoménu, ktorý ničí mestá západného sveta vo Veľkej Británii, USA, Austrálii, Kanade atď. Neomarxistickí kameloti ako Khan nemajú záujem, aby sa z týchto miest stali žiaduce miesta pre život. Ide o vysatie každej poslednej kvapky krvi z metropoly ešte pred dátumom spotreby. Heath trefne komentuje: „Sadiq Khan urýchlil úpadok tým, že zvýšil riziká vo verejnej doprave a jeho pravdepodobné znovuzvolenie budúci rok nebude znamenať nič. Jeho moc – iná ako poburovanie konzervatívnej menšiny tolerovaním graffiti, vyberanie poplatkov, uzatváranie dopravy a nízky rozpočet pre políciu – zmizla.“ Keď sa tvorcovia bohatstva – konzervatívna menšina – vyčerpá a presťahuje inde, Londýn sa presunie neúprosne doľava a zmení na San Francisco, Portland, Seattle alebo iné vymierajúce mestá so socialistickou administratívou.

Londýn by pravdepodobne prežil aj takého Sadiqa Khana. Skutočne však zabila Londýn

nekompetentnosť predchodcu – blondína menom Boris. Ak by sa Johnson stiahol z politiky po dvoch funkčných obdobiach starostu, pravdepodobne by trend odišiel spolu s ním. Pamätáme si zábavného chlapca, ktorý hostil úspešnú olympiádu v roku 2012 a dal meno bicyklu Boris, ktorý nás zabával asi ako zaseknutý zips. Namiesto toho sa píše história úpadku. História predsedu vlády, ktorý ruší Londýn.

Nie je to tak, že by o tom nevedel. Pravda, ľudia tvrdiaci, že blokáda je chybou, boli spočiatku v menšine a pravdepodobne sú aj teraz. Po celé mesiace však komentátori hovorili o hrozných ekonomických dôsledkoch, ktoré sa objavila po držaní národa v domácom väzení, avšak na úrovni 80% mzdy. Teraz sa ich predpovede plnia. Príliš veľa ľudí sa príliš pohodlne zdržiavalo doma a nemuselo chodiť do práce. Príliš veľa ľudí malo strach z „boha“ vloženého do vládnej propagandistickej operácie zastrašovania. A dnešný návrat do práce sa rovná takmer istej smrti. Bola to tiež idea novej Borisovej politiky povinných rúšok v obchodoch: lešť na presvedčenie všetkých vystrašených v povestných krytoch, že keď sa vrátia do života, aspoň tam nebudú čakať nijakí hrozni, nebezpeční ľudia so škaredými, dýchajúcimi a nezakrytými ústami, ktoré šíria smrteľný mor.

Všetko čo robí, je vzbudzovanie strachu vo verejnosti, nie jeho zmierňovanie. Všadeprítomné masky sú sotva symbolom krajiny, ktorá sa začína po pandémie zotavovať, však? Borisov problém (a samozrejme aj problém Británie a Londýna) je jeho fundamentálne neseriózna osoba. Borisove komediálne spôsoby presviedčajú, že neexistuje žiadna neprekonateľná kríza, ktorú nemožno zhodiť zo stola prehadzovaním vlasov podobných princeznej Diane, zubatým úsmevom alebo vtipnou metaforou.

Niekedy si však kríza vyžaduje viac. Vyžaduje si odvážne a zásadové vedenie, aké Boris nie je schopný zabezpečiť. Existuje iba jeden spôsob, ako by mohol zachrániť Londýn pred ekonomickou katastrofou „koronavírusovej politiky,“ ktorú inicioval. Vychádzajúc zo skúseností Švédska by mohol vyčistiť stôl a pripustiť, že jeho vláda prehnane reagovala na COVID-19 a vo svetle najnovších dôkazov to nie je nič nebezpečnejšie ako zlá, sezónna chrípka; že väčšina zdravých ľudí, ktorí sa infikujú, má mierne alebo neexistujúce príznaky; že oveľa viac ľudí má protilátky, ako sa predpokladalo, a teda Británia by mohla plánovať znovuotvorenie biznisu bez blokad, povinných rúšok, spoločenského dištanču a v súlade so stratégiou masovej odolnosti, ktorú treba dlhodobo udržiavať.

Ale na taký úprimný výstup by sa neodhodlal žiadny politik. Najmenej zo všetkých taký klzký a zúfalý ako Boris. Namiesto toho sa pridáme ako jedno z najväčších miest do dlhého zoznamu obetí nesprávneho vládneho manažmentu koronavírusu. A aby sme ešte votreli soľ do rán, nezabúdajme na 200-miliardovú sumu na britskú rýchlostnú železnicu HS2, ktorá prenesie všetkých tých imaginárnych dochádzajúcich do mesta, kde už nikto nebude chcieť pracovať.

James Delingpole

Překlad: zemavek.sk